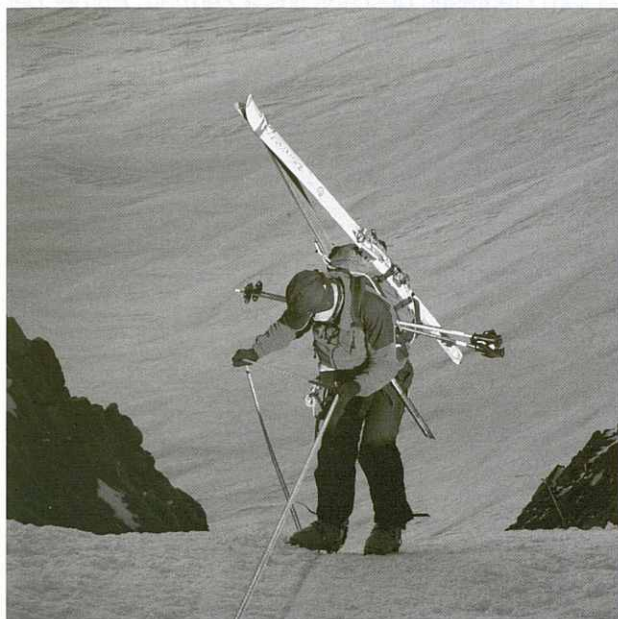

vegada a l'altre vessant, hem de fer un descens per la gelera de Saleina en direcció est fins al peu de la *fenêtre* del mateix nom, a una alçada aproximada de 3.080 metres. Aquí remuntem i girem a l'esquerra en direcció nord per superar l'esmentada *fenêtre*, els últims metres amb els esquís a l'esquena.

Estem a 3.261 metres i observem l'immens Plateau du Trient. Fem els descens per unes suaus pendents en direcció nord-est que ens portarà al peu del refugi, a 3.100 metres, per acabar de remuntar els últims 70 metres d'avui.

Fent rappel al coll de Chardonnet
Fotografia: Carles Garcia

Dilluns, 21 de març de 2005

Cabana de Trient (3.170 metres) - Cabana Mont Fort (2.457 metres)

Avui és un dia de transició i relativament tranquil. L'única dificultat està en els passos obligats de la gelera de Trient. Efectuem el descens en direcció nord-oest per la part dreta de la gelera per unes suaus pendents que després agafen una forta inclinació fins al peu del coll dels Ecandies, el remuntarem sense cap dificultat amb els esquís a l'esquena. Som a 2.796 metres i ens queda tot el descens de la vall d'Arpette, en direcció est, fins a Champex a 1.498 metres, on s'ha d'agafar un taxi que ens ha de portar a Le Chable. És el primer telecabina de l'estació d'esquí alpí de Verbier. Agafem diferents remuntadors i enllaços fins arribar al coll des Gentianes a 2.950 metres per fer un descens per les pistes d'esquí fins la cabana de Mont Fort a 2.457 metres.

Dimarts, 22 de març de 2005

Cabana Mont Fort (2.457 metres) - Rocheblanche (3.336 metres) - Cabana Ecoulaies (2.575 metres)

Sortim de matinada, molt aviat, és una etapa llarga i a més no convé travessar el llac de Dix, més tard del migdia, pel perill d'allaus. Enfilem direcció sud-est fins al coll de la Chaux a 2.940 metres. Amb les primeres llums del dia, fem un descens per l'altre besant, seguint la mateixa direcció, fins el llac de La Louvie a 2.764

metres on ens tornem a posar les pells per remuntar el Coll de Momin a 3.003 metres. Ara hem de remuntar la gelera del Grand Désert. En primer lloc seguim la direcció sud-est pel costat dret de la gelera fins al peu del cim de la Rochebanche per després girar a la dreta en direcció sud-oest fins arribar a dalt a 3.336 metres. Després de contemplar la vista, sobretot sobre el Grand Combin, carreguem els esquís a l'esquena per baixar per l'aresta contrària a la de la pujada, seguint la mateixa direcció, fins el coll a 3.241 metres que està a sobre de la gelera de Maurti. Fem els descens agafant direcció nord-est i quan s'obre la vall sobre els 2.800 metres, anem girant a la dreta en direcció sud-est. Això ens permet arribar a la gelera dels Ecoulaies. Seguim la mateixa direcció sud-est fins el punt anomenat La Barma a 2.458 metres, a sobre mateix del llac Dix. Són les 11 del matí, però evidentment no tenim garanties per passar el llac sense problemes d'allaus, hi ha molta neu acumulada i poc compactada. Aquesta zona és molt perillosa en aquestes condicions. Després d'una llarga deliberació decidim que serà millor passar demà a primera hora del matí, i per tant, hem de buscar un lloc per dormir. Hi ha diferents alternatives, però a prop nostre, hi ha la cabana lliure d'Ecoulaies. A l'entrar veiem que està en bones condicions, amb mantes, menjar i estufa, decidim passar aquesta improvisada nit aquí.

Dimecres, 23 de març de 2005

Cabana Ecoulaies (2.575 metres) - Cabana Dix (2.928 metres)

De bon matí som a La Barma, i comencem el descens, en direcció sud, intentant vorejar el llac Dix el més amunt possible, però a mesura que baixem cada vegada ens acostem més a la riba. Hem d'arribar al Pas du chat a 2.386 metres que és a l'extrem meridional del llac. Aquí posem les pells de foca per remuntar la morrena de la Gelera de Cheilon, sempre en direcció sud, i pel seu costat dret fins arribar al refugi de Dix, on contemplem l'espectacular vista de les geleres i cims que ens envolten.

Dijous, 24 de març de 2005

Cabana Dix (2.928 metres) - Pigne d'Arolla (3.796 metres) - Cabana de Vignettes (3.160 metres)

La jornada d'avui és la que pot presentar més dificultats tècniques ja que hem de superar el Mur de la Serpentine, però al mateix temps és molt espectacular i d'una gran bellesa. Primer hem de fer un petit descens fins el plateau que està just davant del refugi en direcció sud-est, per després començar a remuntar, ja amb les pells de foca, la gelera de cheilon, deixant a la dreta el Mont Blanc de Cheilon. Ens anem decantant a l'esquerra per sota de les Pointes de Tsena Réfien, és l'única possibilitat de pas, ja que està ple de seracs i esquerdes. Una vegada a sobre de la gelera som a un altre *plateau*. Al nostre davant, al sud, veiem el Mur de la Serpentine. És una paret bastant vertical que hem de superar, aquest any, per manca de neu, el gel és visible, i per tant haurem de passar-lo amb grampons i piolet. Per situar-nos a sota del Mur, girem a la dreta agafant direcció sud-oest per després tornar a girar